

תת"ע 1594/12/11 - מדינת ישראל נגד בן חיים אהרון

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 1594-12-11 מדינת ישראל נ' אהרון
בפני כב' השופט משה גינות

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בן חיים אהרון

הנאשם

הכרעת - דין

כנגד הנאשם בן-חיים אהרון, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי מתן זכות קדימה לרכב אחר הנכנס לצומת או להתמזגות כבישים מכביש אחר, בניגוד לתקנה 64(ג) + סעיף 22 לתקנות התעבורה, סמל סעיף 4465.

הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

עם תום שמיעת הראיות, החלטתי לזכות את הנאשם מביצוע העבירה שיוחסה לו.

בתיק זה נשמעו ראיות וביום 9 ליולי 2014, קבעתי כי על המאשימה להגיש סיכומיה עד ליום 1/10/2014 ואילו על ההגנה להגיש סיכומיה עד ליום 1/11/2014.

למרבה הצער, המאשימה לא הגישה סיכומיה בתיק. הסנגור הגיש סיכומיו בתיק עוד ביום 26/10/2014.

אין מחלוקת, כי בתאריך 9/8/2011 שימשו השוטרים: רס"ב אברהם זיתון ורס"מ שמואל כץ במילוי תפקידם. המאשימה העידה 2 עדים: העד הראשון - רס"מ שמואל כץ, העיד בחקירה הראשית כי הוא ערך את הדו"ח, אולם הוא לא זכר אם מסר את הדו"ח לנאשם.

אין מחלוקת כי החתימה המתנוססת על הדו"ח תחת הכותרת אישור מסירה "שמואל" אינו שמו של הנאשם, אשר לטענת העד קיבל את הדו"ח - אלא שמו הפרטי של השוטר. מכל מקום העד מסר כי ככל הנראה המדובר בטעות טכנית. בתשובה לשאלות הסנגור, השיב העד כי הדו"ח אותו הציג הסנגור ומספרו 14-1-0176334 הנו דו"ח אשר נערך על ידי השוטר אבי זיתון.

העד נדרש להשיב לשאלה האם נחקר במח"ש אודות הדו"ח והארוע נשוא כתב האישום והוא התחמק מלהשיב לשאלה.

לטענת העד, התנהגותו של הנאשם היתה אגרסיבית, הנאשם ניבל את פיו, הוא זעם על כך שנעצר ונרשם נגדו דו"ח. העד הודה כי שני השוטרים אשר היו באירוע זומנו למח"ש.

העד שמואל כץ מסר בעדותו בפניי כי הוא ערך את הדו"ח. לעד לא היו הסברים הכיצד זה שבשני הדוחות אשר נרשמו לנאשם נרשמו כתובות שונות כמקום ביצוע העבירה, אולם העד לא זכר פרט זה. כמו כן לא היה בפיו הסבר לפער של 45 דקות בין שני הדוחות.

העד השוטר, רס"ב אברהם זיתון, מסר בעדותו בפניי כי שני השוטרים ערכו לנאשם שני דוחות, הראשון דו"ח תנועה והשני דו"ח הורדה מן הכביש. לדבריו, שני הדוחות נערכו על ידי כל אחד מן השוטרים. העד השיב כי השוטרים טעו ברישום השעה הנקובה בדו"ח.

העד לא ידע להסביר את פער השעות בין שני הדוחות, העד לא ידע ליתן הסבר לכתובת השונה בין שני הדוחות. לדבריו, השוטר שמואל כץ טעה ברישום השעה על הדו"ח. העד הכחיש כי דו"ח אחד זויף ונרשם לנאשם לאחר שעזב את המקום.

הנאשם שהינו ד"ר לפיזיקה, מסר עדות בפניי.

בעדותו הוא טען כי בט' באב הוא צם וירד ממקום מגוריו בקציר. ניידת משטרה נסעה אחריו ועצרה אותו בצד הדרך. במקום הוא ניהל ויכוח עם שני השוטרים וטען כי למעשה לא ביצע כל עבירה במקום. הוא קיבל דו"ח על צמיגים שלטענת השוטרים היו יבשים, תשלום קנס על סך 1,000 ₪ ושילם אותו. לטענתו הוא קיבל במקום דו"ח אחד בלבד.

לטענת הנאשם הדו"ח השני ובו זימונו לדין בגין עבירה של אי מתן זכות קדימה בניגוד לתקנה 64(ג) ותקנה 22(א) לא נרשם לו במקום והוא נרשם לאחר מכן, שעה שעזב את המקום.

כאמור, ב"כ המאשימה לא סיכם כפי שהתחייב לכך.

לעומתו ב"כ הנאשם טען שהנאשם קיבל דו"ח על סך 1,000 ₪ בשל נהיגה ברכב לקוי. בעקבות הדו"ח התפתח ויכוח בין הנאשם לבין השוטרים. הנאשם חתם על הדו"ח ופנה לדרכו. הנאשם כאמור שילם את הקנס ע"ס 1,000 ₪ בגין דו"ח שמספרו 14-1-0176334-1.

הסנגור המשיך וטען כי ביום 15/12/11 קיבל הנאשם הודעה מבימ"ש ולפיה הוא נדון בהעדרו בגין עבירה של אי ציות לתמרור 301. מאחר והנאשם לא התייצב, הוא נדון בהעדרו לקנס בסך 1,500 ₪, לפסילה בפועל בת 3 חודשים ולפסילה מותנית בת 3 חודשים ל- 3 שנים.

בקשתו הראשונה לביטול פסק-הדין נדחתה, אולם ביום 29 לפברואר 2012, החלטתי על ביטול פסק-הדין שניתן בהעדר, וקבעתי דיון להוכחות.

הסנגור חזר על עיקרי עדותו של העד, אברהם זיתון. לדבריו העד לא זכר דבר על מזכר אותו עשה. לגבי פער השעות בשני הדוחות, העד הודה כי ראה את הנאשם בהזדמנות אחת והוא לא ידע להסביר את הפערים בזמנים בין שני הדוחות. לא היה בפי העד הסבר הכיצד הנאשם לא חתם על הדו"ח נשוא המשפט.

בהתייחסו לעדותו של השוטר שמואל כץ, טען הסנגור כי העד לא זכר שמסר לנאשם את הדו"ח. בהתייחסו לחתימה המופיעה על גבי הדו"ח בשם "שמואל" הוא טען כי המדובר בטעות טכנית. בפי העד לא היה הסבר הכיצד מופיעים כתובות שונות של מקום ביצוע העבירה ואף הוא לא ידע להסביר פער של 45 דקות בין שני הדוחות.

כאמור, הנאשם הרשים אותי בעדותו אל מול עדויות השוטרים אשר רשמו כנגד הנאשם דו"ח שלא בנוכחותו.

התוצאה הסופית היא שאני מזכה את הנאשם מביצוע העבירה המיוחסת לו.

בשים לב לכך שהמדובר בנאשם אשר רישונו נשלל בגין רישום הדו"ח אותו לא קיבל לידי וניהול ארוך של המשפט, החלטתי לחייב את המדינה בתשלום פיצויים על סך של 4,500 ₪.

הפיצוי ישולם תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מהכרעת הדין לב"כ הצדדים.

הודעה והוסברה זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"א אדר תשע"ה, 02 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.